

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ผ้าป่าเครื่องจุตลาภชาติไทยขึ้นจากหล่มลึก

เราจะจัดข้าวไปด้วย เราได้พูดเรียบร้อยแล้วข้าวทางบ้านแพง เราเป็นห่วงฝั่งนั้น เพราะทางนั้นเคยมาอาศัยวัดนี้อยู่เสมอ ทางนี้มีอะไรก็แจกให้ทางฝั่งโน้น แล้วเราก็ก็นำไปสร้างโรงเรียนให้ทางโน้นหลังหนึ่ง หลังใหญ่อยู่นะ เราเอาข้าวไปวางไว้ที่นั่นแล้วสั่งให้ทางโน้นมารับไป ครั้งละเยอะ ๆ นะ คราวนี้ก็จะเอาไปพอประมาณวันกลืนเรา เอาไปลงที่นั่น นี่อันหนึ่งที่เราไปสั่งกำซบอย่างเด็ดขาดเลย เพราะคราวที่แล้วเราไป แบ่งไว้ครึ่งแล้ว เราสั่งทางนี้ไป แต่ทางนี้ไม่รู้เรื่องซิบ พวกรับเรื่องของเราไปไม่แจ้งเรื่อง ทางโน้นไม่รู้เรื่องเขาก็ต้องแบ่งครึ่งเป็นธรรมดา ก็ทราบแล้วว่าสองวัด พอเราไปเขาจัดไว้เรียบร้อยเป็นกอง ๆ

กองเหล่านั้นเราไม่ว่า แต่ข้าวณะซีเรากำหนดไว้ว่า ข้าวนี้เราจะเอาไปไว้ที่บ้านแพงโดยเฉพาะ แล้วสั่งให้ทางโน้นมา แล้วบ้านแพงแจกไปทางโน้นและแถวใกล้เคียงนั้นอีก แล้วแยกเป็นสองภาคแล้ว เราไปมีแต่ขู่ฟ้อ ๆ เมื่อแยกแล้วก็ให้เลย คราวหลังอย่าทำอย่างนั้นนะ ให้ฟังเสียงเรา ปีนี้เราสั่งไว้เรียบร้อยแล้ว ยังไม่แน่ใจ เมื่อวานนี้ไปย้ำอีก ย้ำข่าวสาร เป็นอันไปไม่ได้นะสั่งคราวนี้ เอาขึ้นบนเขาแล้วเราจะลากลงมา เราว่าอย่างนี้ ก็เราสั่งเด็ดขาด มันต้องเด็ดขาดบ้างซิบ เอาขึ้นบนเขาเราก็จะเอาลงมา เมื่อวานไปสั่งเสียเรียบร้อย สั่งอย่างแน่นนอนเลยไม่ให้เคลื่อน เราเป็นห่วงทางโน้น

พี่น้องทางฝั่งลาวอดอยากขาดแคลนมาก เราไปเราไปช่วยเหลือเสมอ ๆ คราวนี้เป็นงานพอสมควร เราจึงคิดว่าจะเอาข่าวสารไป ไปลงที่วัดนี้แล้วไม่แยกไปทางวัดภูเข่า เพราะทางโน้นพอเป็นไปทุกอย่างไม่มีอะไรขัดข้อง แต่ทางนี้ประชาชนทั้งในบริเวณนั้น ทั้งฟากแม่น้ำโขง พวกนั้นอยู่ฟากแม่น้ำโขงเขามาอาศัยวัดนี้เป็นประจำ จึงต้องไปสั่งเสียเรียบร้อย ไปให้ระวังนะ ทั้งหมดไม่ให้ขึ้นวัดภูเข่า สำหรับข้าวห้ามขาดเลยเทียว หากว่าเราอยากจะให้ เรามาแล้วก็จะแบ่งให้เอง เราว่าอย่างนั้น ถ้าไม่ยอมให้เราก็ไม่ให้ ใครจะมายุ่งเราไม่ได้ เมื่อวานนี้สั่งเสียเด็ดขาด เพราะปีกลายนั้นไม่เป็นท่า สั่งแล้วไปเขาจัดเรียบร้อยแล้ว เอ๊ ยังไงกัน

ทางโน้นเขามาอาศัยเป็นประจำ เขาเป็นญาติเป็นพี่เป็นน้องกันมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ พวกเรากับพวกนี้มันเป็นอันเดียวกันมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์กาลไหน ๆ ตามความรู้สึกของภาคนี้กับคนทางนั้นนะ เขาไม่ได้ว่าไทยว่าลาว เขาว่าเป็นญาติกันไปหมดเลย เขาไม่เคยสนใจนะ ที่เราให้ชื่ออันนี้แยกไว้เป็นฝ่ายปกครองเฉย ๆ ความรู้สึกของ

ประชาชนมันเป็นอันเดียวกันมาตลอด ฟังโน้นฟังนี้ เป็นอย่างนั้นมาประจำแต่ไหนแต่ไร ถ้าทางโน้นมีอะไรก็เอาข้ามมาทางนี้ ไปมาหาสู่กันตลอด ข้ามแม่น้ำโขงข้ามไปข้ามมา ไม่ได้สนใจตรวจตราพาสีกัน ถ้าไปเป็นกักเป็นเหล่าเป็นหมู่เป็นพวกก็มีด่านตรวจ ทำท่าไปอย่างนั้นแหละ ที่เขาไปมาหากันเขาไม่มีด่าน เป็นประจำนะ เป็นนิสัยพื้นเพของทางนี้ กับทางนั้น เป็นอันเดียวกันมาแต่ไหนแต่ไร ส่วนทางการปกครองนั้นก็ทำเป็นพิธี เช่นมีจำนวนมากก็ทำเป็นพิธีไปอย่างนั้นแหละ ตรวจด่านตรวจอะไร ตรวจด่านก็ตรวจไป อย่างนั้นว่าตรวจด่าน พอมาเขาก็ปล่อยไปเลย ว่าแต่ตรวจด่านเฉย ๆ เขาไม่สนใจตรวจนะ

บางที่มีข่าวมาก ๆ นี้เราก็สั่ง ทางโน้นก็มา เขาติดต่อทางด้าน เขาก็เปิดทางให้ทั้งหมด หลังไหลมาชนออกไป เพราะเราให้แต่ละครั้ง ๆ ไม่น้อยนะ ให้มาก ด้วยความสงสารนั้นแหละ คำว่า สพุเพ สตุดา อันว่าสัตว์ทั้งหลายมันครอบโลกธาตุ คือธรรมนี้เป็นอย่างนั้นนะ ธรรมครอบไปหมดเลย เนื้อแท้เป็นอย่างนั้น ครอบหมดเลย ส่วนที่เราจะแยกเป็นอวัยวะนี้นั้นก็แยกไปธรรมดาชั่วร้ายนะ ความจริงก็คือเราคำเดียวนี้ทั้งหมด สพุเพ สตุดา อันว่าสัตว์ทั้งหลายครอบหมดโลกธาตุ จะแยกว่านั่นเป็นนั่น นี่เป็นนี่ เหมือนเราแยกนิ้วของเรา อวัยวะของเรา เพียงแยกเดียวเท่านั้น

ขอให้พี่น้องทั้งหลายพร้อมหน้าพร้อมตากัน เอาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยของเรา คราวนี้เป็นคราวที่มันเหมาะมากที่สุด ทุกอย่างมันเหมาะด้วยกันหมดเลย ที่เราจะขนสมบัติเข้าสู่คลังหลวงของเรา คือเป็นโอกาสอันดี เหตุผลโลกเข้ากันได้หมด พร้อมแล้วเวลานี้ที่เราจะได้ขนสมบัติมีทองคำเป็นต้นเข้าสู่คลังหลวงของเรา ซึ่งบกพร่องมาเป็นเวลานาน คราวนี้จะได้ฟื้นฟูขึ้น อย่างไรขอให้ได้ถึง ๑๐ ตัน แล้วจะเป็นความอบอุ่น หายใจโล่ง หลวงตาเคยพูดเสมอ พูดไม่หยุดเพราะอะไร เพราะจิตมันฝังอยู่ในนั้น มันติดหูติดตาติดความจำมาแล้ว เวลาเข้าไปดูละเอียดลอมมาก เริ่มจับได้ตั้งแต่ต้น ตั้งแต่เราไปมอบทองคำครั้งแรก ก็ครั้งนั้นเองแหละ

พอมอบเสร็จแล้วเขาก็นิมนต์เราไปดูทองคำในห้อง ธรรมดาเขาไม่ให้ใครเข้าไปใกล้ นะ ปกติเป็นอย่างนั้น เขาสงวนมาก รักมาก คนจะไปสัมผัสสัมผัสทำได้หรือได้ดิน ลงลิฟท์บับลงไปใต้ดิน ทองคำอยู่ใต้ดินนั้น ลงไปพอออกจากลิฟท์บับมันโล่งเหมือนกันหมด มันอยู่ใต้ดินนะ ถ้าเราไม่อยู่ข้างบนเสียก่อนแล้วลงลิฟท์มา เราจะไม่ทราบว่าจะไรใต้ดินเหนือดินนะ คือมันโล่งเหมือนกันหมดเลย ดึก มีแต่ของแน่นหนาแน่นคง ต้นเสาเป็นหินไปเลย เสาเป็นหินใหญ่ ๆ ดูนั่นแล้วที่นี้ก็เข้าดูทองคำ นั้นละมันฝังใจมาตั้งแต่นั้น แล้วจะฝากความไว้วางใจไว้กับผู้ใดถ้าไม่ใช่พี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยนี้ คลังหลวงเราจะฝากไว้กับพี่น้องทั้งหลายเท่านั้นนะ

ขอให้ฟังอย่างถึงใจทุกคนนะ คราวนี้ทุกคน ๆ ขอให้ฟังอย่างถึงใจ คลังหลวง เราเวลานี้บอกพร่องทองคำมาก ขอให้ชนเข้าไป ๆ ให้เป็นที่อบอุ่นแก่คลังหลวงของเรา สำหรับทองคำที่อยู่ในคลังหลวงนี้ รับผิดชอบแน่นอนหนามั่นคงครอบประเทศไทยของเรา ส่วนที่แยกออกไปประเทศนั้นประเทศนี้ อันนั้นก็ทำตามที่เขาเห็นสมควรแล้วว่า ประเทศไหนเอาทองคำไปประกันตัวไว้เท่าไร ประเทศนั้นเท่านั้น ๆ นี่สำหรับการซื้อขาย การติดต่อกัน ติดหนี้ติดสิน เานี้เป็นเครื่องประกันเอาไว้ ๆ สำหรับเมืองไทยเราที่ ประสานออกไปหาเมืองนอกมีอะไรเป็นเครื่องประกัน มีทองคำ

ที่นี้ทองคำรู้สึกว่าร่อยหรือเอามาก คำว่าร่อยหรือเหมือนว่ามีมากมาแต่ก่อนนะ แต่เราก็ไม่เคยเห็น แต่พูดให้ถนัดก็ว่ามีน้อยมาก พอไปเห็นมาแล้วจึงประกาศตั้งแต่บัด นั้นเลยจนกระทั่งปานนี้ลดเมื่อไร ฟังซิท่านทั้งหลาย เราฟังจริง ๆ ดูจริง ๆ ช่วยโลกเรา ช่วยจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดานะ เอาถึงคอขาดขาดไปเลยโน้นนะ ฟังซิ ไม่ได้ทำเล่น ๆ นะ ทำกับพี่น้องชาวไทยเรา เราทำจริงทำจังทุกอย่างทีเดียว นี่ก็จริงจังมากกับทองคำ อย่างน้อยขอให้ได้ถึง ๑๐ ตันเถอะ เราจะพอหายใจโล่งทั่วหน้ากัน

ต่อจากนั้นถ้าหากว่าเรามีโอกาส ลมหายใจยังมีอยู่บางที่อาจจะอดขอบ้าง ถ้าได้ เลย ๑๐ ตันไปก็จะได้ จะว่าอย่างนั้นนะ จะว่าขอจริง ๆ ไม่เอา เพราะหลักใหญ่ใส่ตุ้มแล้ว ๑๐ ตัน นอกนั้นก็แต่เที่ยวอดขอไปอย่างนั้นแหละ เขาให้ก็ให้ ไม่ให้ก็ไปเรื่อยไป เข้าใจหรือ แต่เวลานี้ไม่ได้นะ ใครเดินผ่านหน้าไม่ได้ ยังมีทองคำผ่านติดคอมาด้วย ให้ระวังตัวให้ดี เวลานี้เอาจริงเอาจังมาก ให้ระวัง เวลานี้จริงจังมาก ต่อไปถ้าได้ถึง ๑๐ ตันแล้วก็ออกไปอย่างนั้นแหละ อดอ่อนขอไป เขาให้ก็เอา เขาไม่ให้ก็ไม่เอา นี่ละเวลานี้ตั้งเป้าหมายไว้จุดนี้ ยังไงพี่น้องทั้งหลายขอให้ได้ทุกคน น้ำใจของเราทุกคน ๆ ขอให้ไปแสดงอยู่ที่คลังหลวงของเราจะสง่างามทั่วประเทศไทยเลยนะ มันอยู่ในกระเปาะของเราอยู่ไม่ได้สง่างามเท่าไรนัก ถ้าลงต่างคนต่างบริจาคนำเข้าไปสู่คลังหลวงซึ่งเป็นจุดใหญ่แล้วจะสง่างามมากทีเดียว นี่ละหายใจโล่งทั่วหน้ากันหมด พอทราบทองคำเราได้เท่า นั้น รวมกับอันนั้นได้เท่านี้แล้วพอใจ นั้น

เวลานี้บอกพร่องจึงพยายามชวนขวยทุกคนนะ งานนี้เป็นงานอะไรละ เราจึงได้พูดเสมออย่างอาจหาญชาญชัย ไม่สะทกสะท้านว่าผิดไปไม่มี การที่เอาผ้าป่าไปตั้งตรงไหนนั่นคือหัวใจของชาติ เจตีย์ของชาติทุกอย่างรวมอยู่ที่ผ้าป่า ๆ แต่ละกอง ๆ นี้คือหัวใจของท่านเอง นี้คือหัวใจของชาติไทย ตั้งก็กลางตรงไหนนี้คือหัวใจของเมืองไทย ท่านเป็นคนไทยหรือมาจากไหน อ่านตัวเองทันทีที่เข้ากันได้กับอันนี้ เมื่อวานนี้ก็ได้พูดถึงเรื่องพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ตลอดถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาประทับอยู่ข้างหน้า เป็นไปได้ถ้าเรื่องฐานะมันควรเป็นอย่างนั้น จะเป็นได้แน่ ๆ นะ

แต่นี้ฐานะมันไม่เป็นอย่างนั้น เราก็ประกาศให้ทราบถึงเรื่องราวนี้ที่ว่า ท่านจะถือเรื่องประเทศไทย เรื่องหัวใจของชาติไทยเราหนักขนาดไหน ผ้าป่าแต่ละกอง ๆ นี่คือเครื่องจุดเครื่องลากชาติไทยเราขึ้นจากหล่มลึกทั้งนั้น ผ้าป่าทั้งหมดนี้ไม่มีผ้าป่ากองใดที่จะลากเมืองไทยลง ให้พังให้ตี มีแต่จะลากขึ้นทั้งนั้น ๆ เรายังจะเห็นผ้าป่าเป็นของเสียดจัญไร เรานี้เป็นคนขวางโลกเป็นอันตรายต่อโลก เป็นภัยต่อโลก ไม่ควรอยู่ในเมืองไทยให้หนักชาติไทยเราเลย เราจะทำยังไงก็อยู่ ณ ชาติไทย หนักไม่หนักก็อยู่มาจนกระทั่งบัดนี้ทุกคนแล้ว ทำไมจะไม่เห็นคุณค่าของชาติไทยเรา ซึ่งเวลานี้กำลังล่มจมและกำลังอาศัยพี่น้องทั้งหลายเป็นผู้จุดลากขึ้นมา เราต้องคิดให้เต็มใจทุกคนนะ จะมาทำเหยาะ ๆ แหยะ ๆ ไม่ได้นะ เวลานี้เอาจริงเอาจังมาก ถึงคราวจริงต้องจริง ถึงคราวธรรมดาถึงธรรมดา ถึงคราวเข้รบกก็เข้รบ เหมือนนักมวยเขา ถ้าอยู่ธรรมดานักมวยกับคนเราไม่ได้ผิดกันนะ ไม่รู้ว่าเขาเป็นนักมวย แต่เวลาขึ้นเวทีนั้นเป็นยังไงดูเอาชิว

เวลานี้เรากำลังขึ้นเวทีทั่วประเทศของเรา เวทีต่อสู้กับความจนละชิ ความจนมันเป็นข้าศึกอันใหญ่หลวงต่อชาติไทยของเราเวลานี้ ชาติไทยของเราทั้งชาติเป็นนักมวยต่อสู้แบบเกรียงไกรทีเดียว ไม้ให้ถอยนะ ฟาดมันลงไปเลย ขอให้ได้ชัยชนะขึ้นมา ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วดอลลาร์จะตามกันมา เราค่อนข้างแน่ใจจะไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านพอทองคำขึ้นถึง ๑๐ ตันแล้วยังไงจะออกผ่อนพี่น้องทั้งหลายให้ได้ ๑๐ ล้านแน่ ๆ แหละ มันแน่ ๆ อยู่ในใจนะ แน่ใจมาจากแนกับพี่น้องทั้งหลายนะ ไม่ได้แน่ว่าเจ้าของมีเงินนะ มันแนกับหัวใจพี่น้องทั้งหลายว่าเป็นนักเสียดละ เราก็จะคว้ามับเลย มันก็เข้ากันได้ละชิ เข้าใจไหม

พอได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วก็จะออกผ่อนขอเอาอีก ให้ได้ดอลลาร์ถึง ๑๐ ล้าน แล้วงาม ทีนี้ดูกระจายไปทั่วประเทศ ทุกภาคที่เงินสดพี่น้องทั้งหลายได้ช่วย ดังที่เคยประกาศมาแล้วไปที่ไหนมีเต็มไปหมด ทุกภาคเลยนะ สิ่งก่อสร้างของเรา การสงเคราะห์สงหาผู้คนอย่างนี้ไม่กำหนดนะ คือการสงเคราะห์คนทุกชั้นคนจนนี้ ส่วนใหญ่ก็คือว่าถ้าเป็นเรื่องของบุคคล ทราบกันมาโดยอรรถโดยธรรม โดยเหตุโดยผลเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสมควรจะสงเคราะห์จำนวนมากน้อยเพียงไร เราจะสงเคราะห์เอง พอสงเคราะห์แล้วจะผ่านเลย จะไม่บอกว่าเราช่วยคนนั้นช่วยคนนี้ เพื่อรักษาศักดิ์ศรีงามของกันและกัน

คนเราถึงจะจนก็จน ศักดิ์ศรีดีงามแห่งความเป็นมนุษย์เหมือนมนุษย์ทั่วไปมีด้วยกันทุกคน เมื่อเป็นอย่างนั้นต้องสงวนศักดิ์ศรีดีงามของกันและกัน ให้แล้วเงียบเลย ๆ ทั่วประเทศนะ ไม่ใช่หน่อย ๆ เป็นล้าน ๆ มีเยอะถูกเขามัด แล้วมันก็มีเหตุผลกลไกอะไร สื่อสารติดต่อหากันกับเราเรื่องราว จนเข้าถึงกันก็ได้รับความจริงออกมาแล้วสม

ควรอย่างนั้นเอาไว้ ให้ นั้นเห็นใหม่ละ พอให้แล้วเจ็บเลย นี่เรียกว่าประเภทเจ็บ ให้ ท่านทั้งหลายทราบเสีย

เราช่วยคนทุกข์คนจนหลายประเภทนะ คนทุกข์คนจน ถ้าทุกข์จนธรรมดาทั่วโลกนี้เป็นอีกอย่างหนึ่ง เราไม่ค่อยสนใจนัก มันมีอยู่ทั่วไป แต่ที่มันเป็นด้วยความจำเป็นจริง ๆ ดังที่ว่านี้ควรจะได้สงเคราะห์กันมากน้อยเพียงไรจะสงเคราะห์และเคยสงเคราะห์มาเรียบร้อยแล้ว นี่ประเภทคนจนอันหนึ่ง และอันหนึ่งก็พวกคนไข้ ที่มาฝากตัวเข้าโรงพยาบาล เราเป็นเจ้าของคนไข้ให้ทั้งหมด ๆ ไม่เคยปิดแม้รายเดียว อันนี้ก็เป็นคนจนประเภทหนึ่ง จากนั้นมาแล้วก็ก้าวถึงสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ นานา โอ๊ย ถ้าบรรยายนี้เต็มไปหมดเลยนะ ไม่ใช่บ่อย ๆ สถานสงเคราะห์สงหา ก็ไม่ค่อยมากเท่าไร ที่ราชการก็ไม่ค่อยมากเท่าไร เป็นแห่ง ๆ แต่คำว่าไม่มากก็ไม่มากจำนวนนี้เท่านั้น แต่น้ำหนักของสิ่งที่เราช่วยเหลือนั้นมีน้ำหนักมากทีเดียว แต่ละแห่ง ๆ ฟาดเข้าไปเป็นล้าน ๆ ๙ ล้าน ๑๐ ล้าน ๑๐ ล้านกว่าแต่ละแห่ง ๆ เราทำอย่างนั้นละนะ

ที่นี้ก็โรงร่ำโรงเรียนแต่ละหลัง ๆ ต้องตั้งเงินล้านขึ้นไปเลย ไม่ทราบว่ามี ๑๐ หลังนะ ทั่วไปหมดเหมือนกัน ไปที่ไหนไปเจอ โอ้ นี่โรงเรียนของเรา ๆ เป็นรอยมือแหละ ผ่านไป ๆ ยิงโรงพยาบาลไปที่ไหนเป็นสายยาวเหยียดเลย ช่วย ที่เป็นตึกก็เห็นได้ชัด ส่วนเครื่องมือเครื่องมือที่อยู่ในโรงพยาบาลแต่ละโรง ๆ นั้นมีมากต่อมาก จากนั้นกระจายออกมาก็เป็นรถ รถนี้เป็นร่อยกว่าคัน คันหนึ่งตั้งแต่ก่อน ๘ แสนบาท เวลานี้เขาขึ้นถึง ๙๗๕,๐๐๐ แล้วยังมีอะไรพิเศษอีก เราสั่งซื้อเมื่อเร็ว ๆ นี้ สั่งซื้อรถยนต์ให้จังหวัดกระบี่คันหนึ่งเวลานี้ ๑,๐๒๐,๐๐๐

อันนี้มีพิเศษอยู่ที่พวงมาลัย เราทดลองดูเสียก่อนนะ จึงมีรถยนต์คันเดียว ที่มีราคาถึง ๑,๐๒๐,๐๐๐ บาท นี่กำลังสั่งเดี๋ยวก็ตกมา นอกนั้นก็ยังมีแต่ ๙๗๕,๐๐๐ ตั้งแต่เริ่มต้น ๘ แสนมาถึง ๙๗๕,๐๐๐ จนกระทั่งปัจจุบันนี้จึงมีรถพิเศษคันหนึ่งเป็น ๑,๐๒๐,๐๐๐ เป็นพวงมาลัยพิเศษ เราก็ก็นำมาทดลองดู คือไม่ให้มีเงื่อนต่อสั้นต่อนี้ยืดยาวไป เราจะพิจารณาเอง อันนี้มาทดลองเฉย ๆ นี่ละรถยนต์ก็เป็นร่อยกว่าคัน แล้วแต่ความจำเป็นนะ ในโรงพยาบาลโรงหนึ่ง ๆ บางโรงได้ ๒ คันก็มี ๓ คันก็มี ๔ คันก็มีแล้วแต่ความจำเป็น เราให้เรื่อย ๆ อย่างนี้

แล้วเครื่องมือแพทย์มีอยู่ทุกโรงพยาบาล เราไม่อยากจะแทบทุกโรงนะ เครื่องมือนี้มีอยู่ทุกโรงไม่มากนักน้อยมีอยู่ตลอด รถยนต์นี้มีเป็นบางโรง บางโรงก็ไม่มี เครื่องมือแพทย์ใหญ่ ๆ ก็มีเยอะเต็มในนั้น ตึกก็มีเป็นบางแห่ง ตามแต่จะเห็นสมควรจะสร้างให้ เหล่านี้ทั่วไปหมดนะ สมบัติของพี่น้องทั้งหลายนั้นแหละออกไป พวกตึกโรงพยาบาลต่าง ๆ มีมากหลาย ๑๐ ตึกทีเดียวไม่ใช่บ่อย ๆ มากกว่าโรงเรียนนะ โรงเรียน

ว่าหลาย ๑๐ หลังยังสู้ตึกโรงพยาบาลหลาย ๑๐ ตึกไม่ได้ เพราะอันนี้มีมากที่เดียวทั่ว ๆ ไป เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เงินของพี่น้องทั้งหลายช่วยมา กระจายออกมทางนี้ ส่วนที่เข้าคลังหลวงก็เข้า

เวลานี้กำลังสงวนมากนะ ทองคำ ดอลลาร์ที่จะให้เข้าสู่คลังหลวงของเรา ขอให้พากันทุ่มลงอันนี้ เรานี้จิตใจมันลงอยู่นั้นหมด จึงไม่สนใจกับอะไร คิดดูซิไปกรุงเทพฯ คราวนี้ ตามธรรมดาก็ไม่เคยมี เงินยังมีเศษมีเหลือมาจ่ายโลกนั้นแหละไม่ใช่อะไร มาทางนี้ก็จ่ายทางนี้ อยู่ทางนี้จ่ายกลับย้อนหลังก็มีทั่วประเทศไทย ทุกครั้ง ๆ มาที่ไรก็มีเงินเศษเงินเหลือมาบ้าง ไปคราวนี้ไม่มีอะไรหมดตัวมา พอไปก็มีแต่จีแต่ทองคำ นี้เราไม่ได้ตำหนิใครนะ มันขึ้นอยู่กับเราทั้งนั้น พอไปถึงจีแล้วไหนละทองคำ เอาเลยนะ ไหนดอลลาร์ จีแต่ทองคำกับดอลลาร์ คนนั้นเขาก็ขนมาตามที่เราจีละซิ คนนั้นทองคำคนนี้ดอลลาร์จีมา ๆ

จนกระทั่งจวนถึงวันจะกลับเราก็ปฏิบัติอย่างนั้นตลอดมาอยู่แล้ว พอจะกลับนี้มีความจำเป็นที่ตรงไหน เกี่ยวกับบริเวณนั้นหรือห่างจากนั้นไปอะไรเป็นความจำเป็นของเราที่จะจัดการชำระสะสางให้เรียบร้อยถึงจะออกเดินทางมา พอมาสั่งเสียให้จ่ายทางนั้นเท่านั้น ๆ จ่ายนั้นเท่านั้น ๆ เขามาบอกว่าเงินไม่พอ เหนอ เราก็ว่าอย่างนี้ละ เหนอ เงินไม่พอหรือ ทำยังไง รีบไปบอกคนทางโรงครัวของเราเขาคงจะมีเงินติดตัวไว้ รีบมาเอาทางนี้ไป ถ้าหากว่าไม่พอจริง ๆ แน่ะ มันไม่ได้ถอยนะ ไม่พอจริง ๆ เราจะไปยืมกองกฐินมาชำระให้หมดแล้ว กลับไปจะเอามาแทนกองกฐิน นั้นฟังซิ คราวนี้เห็นแล้ว คราวนี้เรียกว่าเงินไม่พอ เราก็ไม่สนใจ แล้วเราไม่เคยคิดว่าความผิดอยู่กับผู้ใด ไม่ได้อยู่กับพี่น้องทั้งหลายอยู่กับเราคนเดียวผู้สั่งการเท่านั้น ก็ทุ่มลงไปไหน ๆ ก็ต้องทุ่มลงไปตามหัวหน้าละซิใช้ไหม นี่ละเรื่องราวมัน

เราไม่สนใจกับส่วนย่อยยิ่งกว่าส่วนใหญ่นะ เช่น เวลานี้สนใจกับทองคำ กับดอลลาร์มาก ทองคำอันดับหนึ่ง เพราะฉะนั้น ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ตั้งอกตั้งใจ ตั้งหน้าตั้งตาช่วยกันให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย หลวงตาตายแล้วจะได้หลับสบาย ๆ ไปเลย ไม่ต้องเป็นห่วงพี่น้อง ส่วนอื่นใดหลวงตาไม่ได้ห่วง แต่พี่น้องชาวไทยยอมรับว่าเราห่วงเป็นอย่างมาก ถ้าไม่ได้ทองคำถึง ๑๐ ตันแล้ว รู้สึกจะเป็นห่วงมาก ก็เคยพูดแล้วว่า ดีไม่ดีเวลาเราตายแล้วเราจะเป็นเปรตตัวแปลกประหลาดมาก ตัวโหดร้ายมากที่สุดด้วยเปรตตัวนี้เวลาเมตตาก็เมตตามาก ที่นี้เวลาตายแล้วด้วยความเป็นห่วงเป็นใยไม่สมหวังไม่สนใจแล้ว จะเป็นเปรตตัวร้ายกาจที่สุดเลย ใครให้ระวังให้ตี

ใครจะว่าอยู่ที่ไหน ๆ ปลอดภัย อยู่ที่ไหนปลอดภัย ไม่ได้ปลอดภัยนะ เปรตตัวนี้จะตามถึงหมด เข้าใจไหม แม้ที่สุดเข้าไปถ่ายอยู่ในห้องน้ำห้องส้วม เข้าไปพาดในห้อง

น้ำห้องส้วมขี้แตกเยี่ยวราดอยู่ในห้องน้ำห้องส้วมก็ได้ ทำไมเพียงเท่านั้นหาเงินมาไม่ได้ ถึงขนาดหลวงตาเป็นเปรต ต้องพัดกัน ไส้ตีเอาห้องน้ำห้องส้วมแตกเลยเข้าใจไหม ให้ระวังให้ดีนะ ใครไม่ยอมให้ห้องน้ำห้องส้วมแตก ระวังอย่าให้หลวงตาได้เป็นเปรต เพราะทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนะ ถ้าได้น้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วไม่เป็น ผาสุกเย็นใจ ลูกศิษย์ก็เย็นใจ มหากุศลเต็มหัวใจทุกคน หลวงตาไปอย่างหายห่วงไม่มีอะไรละ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ละนะ ให้พากันเข้าใจทุกคน

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.in.th